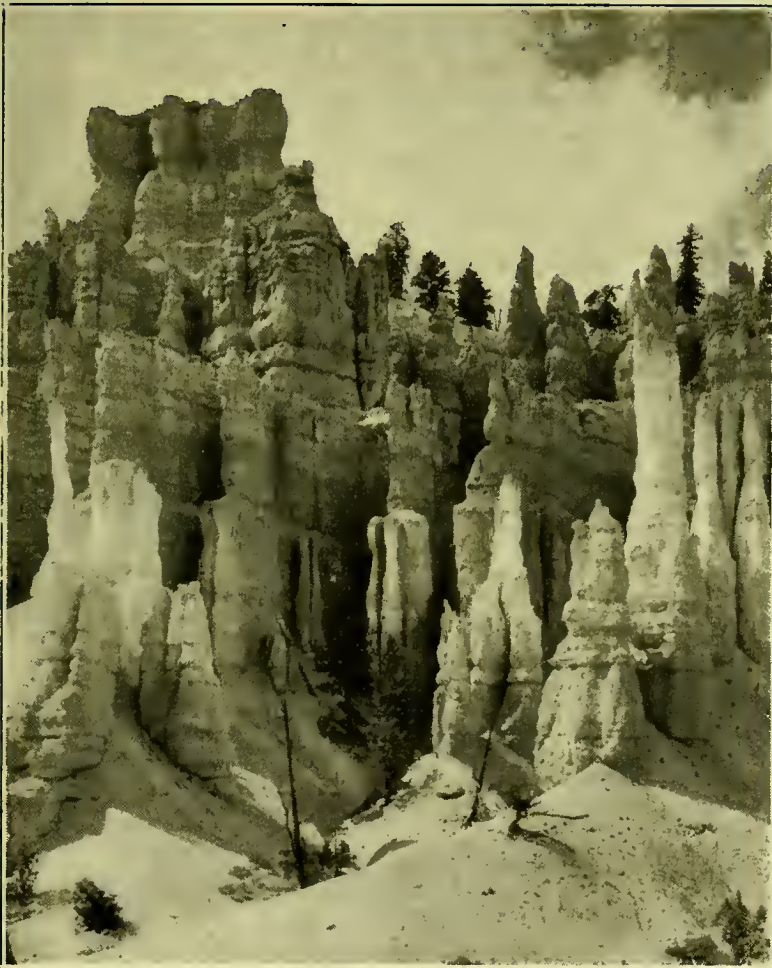

De Ster

Queen's Court (Koninginnehof) in Bryce Canyon

Enkele der vele formaties der Natuur Wonderland in Zuid-Utah

(Zie blz. 193)

---

15 Mei 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang

—

No. 10

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden,
f0.90 per half jaar en f1.50 per jaar.
Buitenland f 2.— per jaar.
Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

»En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God geroepen wordt, gelijkewijs als Aäron. Alzoo heeft Christus Zichzelven niet verheerlijkt, om Hoogepriester te worden, maar Die tot Hem gesproken heeft: „Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik u gegeneereerd.“ — *Hebr. 5:4-5.*

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
HET EVANGELIE - DE WEG TOT GELUK	
<i>Door Oud. George Albert Smith . . . . .</i>	183
DE TERUGKEER VAN JOHANNES DE DOOPER	
<i>Door Oud. Joseph P. Lambert . . . . .</i>	186
WONDEREN VAN HET WESTEN	
<i>Door J. A. Pilling . . . . .</i>	188
VAN DE REDACTIE :	
ER IS SCHOONHEID IN HET ROND	
<i>Door Oud. J. Paul Vorkink . . . . .</i>	190
EEN EVANGELIE VAN LIEFDE	
<i>Door Oud. Antoine R. Ivins . . . . .</i>	192
DE STEMME GODS WEDEROM GEHOORD	
<i>Door Oud. Charles W. Penrose . . . . .</i>	194
KERKNIEUWS VAN OVERAL	198
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	199
JUNIFEEST — PINKSTERFEEST	200
BIJ DE VOORPAGINA	193

HET EVANGELIE - DE WEG TOT GELUK

Door Oud. GEORGE ALBERT SMITH

Lid van den Raad der Twaalf Apostelen

ER WAS nimmer een tijd in de wereldgeschiedenis, waarin het noodzakelijker voor de menschen was zich te bekeeren van hun zonden en de leiding van onzen Hemelschen Vader te zoeken dan thans. Er was nimmer een tijd, waarin het voor ons noodzakelijker was ons voor den Heere te vernederen en Zijn leiding te zoeken.

Er zijn zoovele menschen die denken, dat zij zelf bekwaam zijn, ons uit onze moeilijkheden te helpen en zonder aarzelen komen zij met hun raadgevingen naar voren om dit of dat te experimenteeren.

En toch heeft onze Hemelsche Vader ons te kennen gegeven, dat het eenige plan, hetwelk bevredigende resultaten zal afwerpen en ons in Zijn tegenwoordigheid terug zal leiden, het plan voor het eeuwige leven het Evangelie van Jezus Christus is, zooals door Zijn geliefden Zoon gegeven.

De wijsheid der wereld is niet voldoende. Wat wij temidden onzer moeilijkheden noodig hebben, is de wijsheid van onzen Hemelschen Vader. En hoe zullen wij die verkrijgen? Zal het door zelfzucht zijn? Ik geloof van niet. Zal het door verwaandheid zijn, ongeacht de rechten van anderen? Zekerlijk niet. Zullen wij ze verkrijgen door louten zoeken en het becritisceeren van hen, die onzeggend er naar streven, het menschdom te zegenen? Neen, nimmer. De Heere heeft ons gezegd, dat wij de inspiratie, welke wij immer behoeven, kunnen verkrijgen door het leiden van een oprecht leven en door gebed en dankbaarheid.

Toen de Heere onze eerste ouders op aarde plaatste, gaf Hij hun geboden en van tijd tot tijd zond Hij Zijn profeten om hun afstammelingen te leiden. Wij hebben in het Oude en Nieuwe Testament de leeringen van den Heere, met het doel om ons over den weg te leiden, welke ten laatste in het celestiale koninkrijk zal uitkomen. Hoe wonderlijk is het te weten, dat er een weg is tot een heerlijk koninkrijk.

De Tien Geboden, aan het Israël van ouds gegeven, zijn een gids tot veiligheid en eeuwig geluk. Wanneer wij een dezer veronachtzamen, bevinden wij ons niet op het nauwe pad. Er wordt ons gezegd, dat de poort eng is en de weg nauw, welke tot het leven leidt en indien wij op het nauwe pad willen blijven, moeten wij Zijn geboden onderhouden.

Toen Jezus van Nazareth op aarde was, pleitte Hij met het menschdom voor een rechtvaardig leven ter voorbereiding voor de onsterfelijkheid en Hij gaf Zijn leven, daarmede aantoonend, dat Hij niet bang was om te sterven en de opstanding waarheid was. Nadat Hij was opgestaan uit de dooden, ging Hij voort om den menschen te leeren, hoe te leven en wanneer zij dien raad hebben opgevolgd, hebben zij in ruime mate de zegeningen van een sterfelijk leven genoten, alsmede de verzekering van een eeuwig leven.

Het *Boek van Mormon* zegt ons, dat er een lange periode was, waarin de menschen rechtvaardig waren en dat was tweehonderd jaar na het verschijnen van onzen Heiland op het westelijk vasteland. Zij bekeerden zich van hun zonden, wendden zich tot den Heere en werden welverend en gelukkig.

Toen het Evangelie van Jezus Christus in deze bedeeeling werd gevestigd, herhaalde de Heere wat Hij zoovele malen in het Oude en Nieuwe Testament heeft gezegd, dat de prijs van vrede en geluk rechtvaardigheid is. Niettegenstaande hun kennis daaromtrent schijnen er toch velen te denken, dat wij het geluk op een andere wijze kunnen verkrijgen. Wij dienen thans toch nog te weten, dat er geen andere wijze is en slechts verdriet en teleurstelling het gevolg zijn van ongehoorzaamheid aan den Vader onzer geesten. Wij leven in een tijd, waarin er vele verleidingen zijn voor het kwade en een ieder, die zichzelf daaraan overgeeft, verliest een zegen.

De profeet Joseph Smith ontving een openbaring van onzen Hemel-

schen Vader, het Woord van Wijsheid genoemd, waarin ons wordt aangeraden, geen prikkelende of bedwelmende genotmiddelen te gebruiken. Indien wij dien raad in den wind slaan, moeten wij daar voor boeten en den zegen verbeuren, welke het gevolg is van gehoorzaamheid.

De Heere heeft ons geleerd, dat wij den Sabbatdag dienen heilig te houden en gedenken. Een der zeven dagen heeft Hij terzijde gezet als Zijn dag en wanneer wij al Zijn zegeningen overdenken, welke hij op de andere dagen op ons uitstort, schijnt het mij toe, dat het ons een vreugde moest zijn te doen, wat Hij op Zijn heiligen dag van ons verlangt en ik geloof dat tenzij wij dit doen, wij geen geluk zullen vinden, hetwelk dien naam ook maar eenigszins waardig is. Hij wil, dat wij gelukkig zijn en heeft ons gezegd, hoe wij dat geluk kunnen verdienen.

Op zekeren dag begaf ik mij per vliegtuig van Los Angeles naar Salt Lake City. Het was mistig en eerst bleven wij geruimen tijd op den grond, maar toen kwam het bericht, dat wij konden vertrekken. Het vliegtuig reed over het veld, steeg op, scheerde door de lucht en verhief zich boven de mist in den heerlijken zonneschijn. Wij konden den top van een berg zien, welke den piloot de richting naar Salt Lake City aangaaf. Spoedig vlogen wij over den staat Nevada. Het was vanuit het vliegtuig een prachtig gezicht. Plotseling begaven wij ons in een der dikste misten, welke ik ooit heb medegemaakt. Ik probeerde uit het venster te zien, maar zag niets. Buiten de cabine was er beslist niets waar te nemen.

Ik wist, dat wij met een snelheid van ongeveer drie mijl per minuut de richting der bergen opvlogen; dat wij genoodzaakt waren, er over heen te vliegen, ten einde de Salt Lake vallei te bereiken. Ik was bang en vroeg mezelf af: „Hoe kan de piloot den weg toch vinden, hoewel hij niets kan zien?” Hij had zijn kompas, doch het toestel zou toch uit de koers kunnen drijven. Hij had zijn instrumenten, welke den afstand boven den zeespiegel aangaven, doch hij kon toch niet weten, hoever wij ons boven den grond bevonden. Ik

dacht, dat hij hoog genoeg zou kunnen vliegen, om van de bergen af te vliegen en te trachten een landingsplaats te vinden door middel van de lichtbakens, als wij daar dichtbij waren, doch ik huiverde, wanneer ik dacht aan het gevaar, om den weg kwijt te raken en de bakens en het vliegveld niet te kunnen vinden.

In mijn angst ging ik naar de cabine, waar de piloot en zijn assistent zich bevonden om te weten te komen, hoe zij wisten, waar wij heengingen. Ik zou niet hebben kunnen zeggen

Oud. George Albert Smith

of wij honderd, duizend of tien duizend voet boven den grond waren en ik wist niet, hoe zij het zouden kunnen weten anders dan door schatten. Ik zag, dat de piloot een klein toestel aan zijn oor had, ongeveer gelijk aan dat, hetwelk men voor telefoneeren gebruikt. Ik vroeg den assistent, hoe zij konden weten, of wij in de goede richting vlogen of uit den koers waren. Hij antwoordde: „Wanneer wij niet zien, worden wij door een radiostraal geleid.” „Wat is dat?” vroeg ik. Hij legde mij uit, dat de straal zou kunnen worden vergeleken met een electrischen weg tusschen twee punten. Hij zeide, dat het toestel, hetwelk de piloot aan het oor had, zoo werkte, dat wanneer

het toestel in dien straal vloog, er een laag snorrend geluid steeds te hooren was; doch wanneer het toestel links of rechts uitweek, veranderde het geluid en de piloot werd gewaarschuwd door een tikken, als van een telegraafstoets. Indien hij twee korte tikken en één lange hoorde, wist hij, dat hij rechts uitweek; wanneer twee lange tikken en een korte weerklonken, wist hij, dat hij naar links ging; en onmiddellijk ging hij weer terug tot den straal of weg, op het pad der veiligheid, het tikken hield op en het snorrende geluid was weer te hooren. Wanneer wij in den straal bleven, zouden wij veilig onze bestemming bereiken.

Ik ging zeer gerustgesteld naar mijn plaats terug wetend, dat ofschoon wij in mist en duisternis gewikkeld waren, konden voelen noch zien waar wij waren, de piloot voortdurend bericht ontving, dat wij de juiste richting volgden en hij wist, dat wij spoedig onze bestemming zouden bereiken. Enkele minuten later voelde ik het toestel dalen. Wij waren de bergtoppen gepasseerd en waren dichtbij het vliegveld. Toen wij bijna beneden waren, konden wij de machtige lichten van het veld zien, welke aangaven waar te landen en het toestel kwam zachtjes met zijn kostbaren last op den grond neer, zooals een zeemeew over het water scheert, en langzaam aan stilhoudt.

Veel heb ik nagedacht over de les, welke ik in het vliegtuig leerde en ik heb ze toegepast in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen. Wij zijn passagiers op het goede schip Zion. Jezus Christus, onze Heere, is de ware Piloot. Hij geeft de koers aan; Hij kent iederen berg en rots op den weg en heeft bakens geplaatst, om ons veilig naar onze bestemming te leiden. Wij zullen geen erfgenamen in het celestiale koninkrijk worden, tenzij wij de

richting volgen, welke Hij heeft aangegeven. Een elk der Tien Geboden is een baken voor ons welzijn en onze bescherming, evenals alle door den Heere gegeven raadgevingen. Indien wij leven, zooals wij weten, dat het moet, maken wij aanspraak op de influisteringen van de stille stem, die de aandacht vraagt, wanneer gevaar dreigt en zegt: Dit is de weg tot geluk; wandel daarop. Indien ons gedrag niet juist is geweest, zal de stem tot ons fluisteren: keer terug, u hebt een fout gemaakt; u hebt den raad van uw Hemelschen Vader veronachtzaamd.

Laat ons den Geest van God verkrijgen en dien behouden. De eenige wijze, waarop wij dat kunnen doen is door dicht bij Hem te leven, Zijn geboden te onderhouden. In deze dagen van onzekerheid, waarin de menschen heen en weer loopen om een nieuw plan te bedenken, waardoor zij de wereld vrede mogen brengen, dienen wij te weten, dat de eenige weg tot vrede voor deze wereld de weg is van het Evangelie van Jezus Christus, onze Heere. Er is geen andere. Wij hebben de instrumenten, waarmee het schip te besturen. Wij hebben de berichten alsmede een landkaart, waarop ieder gevaar staat aangegeven, en indien wij dag aan dag voort gaan en ons verheugen in het bijzijn van elkander en door het oprecht leven de liefde en het vertrouwen van ons gezin en naasten winnen tot aan den tijd, wanneer we de ons hier toegevozen periode hebben voleindigd, zullen wij aan ons hemelsch tehuis aankomen en door onzen Hemelschen Vader worden welkom geheeten. Te weten, dat wij ons op den veiligen weg bevinden, wanneer wij het pad van plicht bewandelen, zooals onze Hemelsche Vader dien heeft aangewezen, is een onschatbare zegen.

* * *

GELOOF ME, wanneer ik u zeg, dat de naarstigheid van den tijd u in het leven hiernamaals zal terugbetalen met een interest, waarvan gij zelfs niet zoudt droomen; en dat het verspillen er van intellectueelen en moreelen toestand zal doen achteruitgaan op een wijze, welke u donkerste verwachtingen nog zullen overtreffen. — W. E. Gladstone.

DE TERUGKEER VAN JOHANNES DE DOOPER

—door Oud. Joseph P. Lambert—

„Wij gelooven, dat een man van God geroepen moet worden door openbaringen en door oplegging der handen van degenen, die de autoriteit bezitten om het Evangelie te prediken en de verordeningen er van te bedienen.”

Iemand, die ongeveer negentienhonderd jaar geleden in Jeruzalem zou hebben gewoond, zou geruchten hebben vernomen van een vreemde man, die in de wildernis van Judea predikte. Wanneer hij de menigten zou hebben gevolgd, welke dagelijks naar zijn boodschap gingen luisteren, zou hij een weinig orthodox man hebben aangetroffen, gekleed in een mantel van kemelshaar, waaromheen een lederen gordel, welke persoon treffende overeenkomst vertoende met de zoo vaak besproken profeten uit Oud-Testamentische tijden. Nog iets vreemds aan dien man was, dat hij geen gewoon dagelijksch voedsel nuttigde, doch van sprinkhanen en wilden honing leefde. Zijn langdurig verblijf in de wildernis hadden hem stoer, gezond en krachtig gemaakt en de nieuwsgierigheid van de gansche omgeving was voor hem opgewekt.

Velen dergenen, die de stad verlieten om dezen man te hooren prediken, zagen in Hem een profeet, want met luide stem riep hij: „Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijne paden recht!” Met krachtige woorden predikte hij het evangelie van bekeering en doop tot vergeving van zonden; maakte de geveinsden en verharde zondaars scherpe verwijten, doch noodde allen, eerst vruchten der bekeering waardig voort te brengen en de wateren des doops in te gaan.

Deze man, die in de wildernis onderwees, was niemand anders dan Johannes de Dooper, de voorlooper van Christus, en hij was iemand, waarlijk van God geroepen. Men kan dit niet betwijfelen, want verscheen niet een engel van God aan Zacharias, toen hij in den tempel offerde en vertelde deze hem niet, dat zijn vrouw Elizabeth een kind zou baren, wiens naam Johannes zou zijn? En werd Zacharias, omdat hij dat niet

kon gelooven, niet met stomheid geslagen tot op den tijd, dat de woorden van den engel waren vervuld en het kind was geboren, die later den weg des Heeren zou voorbereiden?

Daar hij voor een speciale zending was aangewezen, moest Johannes een zeer juiste opleiding hebben en zulks niet volgens de wijze der wereld; daarom woonde hij in de woestijn, waar hij gemeenschap met God kon hebben en een begrip verkrijgen van het belangrijke werk, hetwelk hij te verrichten had. Toen de tijd voor Johannes' verschijnen aanbrak, kwam de stem des Heeren tot hem in de wildernis en deze zelfde Johannes ging voort om zijn goddelijke zending te vervullen, tot dat hij op gruwelijke wijze werd onthoofd op bevel van de slechte Herodias.

Dat de Heiland de zending van Johannes den Dooper erkende en het op hem gevestigde gezag, lijdt geen twijfel, aangezien Hij verzocht, door de handen van dezen vreemd gekleeden man te worden gedoopt. En ofschoon Johannes in den candidaat een mensch zonder zonde wist en Zijn doop weigerde, erkende Jezus het belang van de verordening van den doop en zeide tot hem: „Laat nu af, want aldus betaamt het ons, alle gerechtigheid te vervullen”, en aldus doopte Johannes Hem en de stem van den Vader werd gehoord, Zijn goedkeuring over deze handeling uitsprekend. Was Johannes een valsch profeet geweest, niet van God geroepen, dan zou het buiten alle twijfel hebben gestaan, dat Jezus hem niet had erkend. Doch integendeel, Jezus zeide van hem: „Voorwaar zeg ik U: onder degenen, die van vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder dan Johannes de Dooper.”

Het was in een boschrijk gedeelte van de oostelijk-Vereenigde Staten

nabij de Susquehanna-rivier op 15 Mei 1829, dat deze zelfde Johannes de Dooper als een opgestaan wezen verscheen aan Joseph Smith en Oliver Cowdery en zijn handen op hun hoofd leggende, zeide hij: „Aan u mijne mede dienstknechten, in den naam van den Messias, draag ik het Priesterschap van Aäron op, dat de sleutelen houdt van de bediening van engelen en van het evangelie van bekeering en van den doop door onderdompeling voor de vergiffenis van zonden”.

Terwijl zij het *Boek van Mormon* aan het vertalen waren, gingen de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery, die als schrijver arbeidzaam was, over het onderwerp van

Joseph Smith

*Hij bediende den eersten doop
in deze bedeeeling*

den doop en de juiste bediening van die verordening nadenken. Zij trokken zich in het bosch terug om den Heere deze zaak voor te leggen en het was toen, dat de hemelsche boodschapper aan hen verscheen. Bij het bevestigen van het Aäronische Priesterschap op hen, gaf Johannes antwoord op hun vraag aangaande de wijze van doopen en toen ontving Joseph het gebod om Oliver door onderdompeling te doopen en Oliver doopte Joseph op dezelfde wijze.

De opgestane Johannes bevestigde op deze twee jonge mannen de macht en het gezag, welke niet voor geld te koop zijn, en geen mensch, hetzij rijk of arm, slaaf of vrije, burger of koning, rechtvaardige of onrechtvaardige, op zich kan nemen — het gezag om in den naam van den Heere Jezus Christus te handelen. Na eeuwen van duisternis werd de sluier verwijderd en een boodschapper van omhoog heeft wederom de aarde bezocht. Het belang van deze heerlijke gebeurtenis is groot, omdat wederom het Evangelie van Jezus Christus kon worden gepredikt aan alle volken en allen, die geloofden en vruchten der bekeering voortbrachten, konden door onderdompeling worden gedoopt door dienstknechten van den levenden God, zooals Johannes eeuwen geleden in de wildernis doopte.

Alvorens hen te verlaten, zeide de hemelsche bezoeker Joseph en Oliver, dat het hoogere Priesterschap of dat, hetwelk de macht houdt, de handen op te leggen voor de gave des Heiligen Geestes, later op hen zou bevestigd worden. Hij had in Judea gepredikt, dat „Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; die zal u met den Heiligen Geest en met vuur doopen”.

De sterkere, die kwam was Christus, Die met het Heilige of Melchizedeksche Priesterschap was begittigd. Dit Priesterschap werd op Joseph en Oliver bevestigd, ongeveer tusschen den 15en en het einde van de maand Juni 1829, nabij de oevers van de Susquehanna-rivier door drie hemelsche personages, Petrus, Jakobus en Johannes, die hun opdracht van den Heere en Heiland, Jezus Christus, hadden ontvangen.

Sinds het bezoek van Johannes den Dooper, 109 jaar geleden, werden duizenden mannen en jongens boven de 12 jaar de handen op het hoofd gelegd en zij hebben het Priesterschap van Aäron ontvangen. Niet zij, die door de geleerdheid der wereld zijn onderwezen, werden gekozen en met dat gezag bekleed, doch zij, die door nederigheid, gehoorzaamheid aan het Woord des Heeren en een rein leven hebben (Zie vervolg op blz. 193).

WONDEREN VAN HET WESTEN

(Een niet-Mormoon bezoekt Salt Lake City en Zuid-Utah)

door J. A. Pilling

EEN REIS door het westelijk gedeelte van de Ver. Staten biedt een wonderlijke ondervinding, zooals de schrijver en zijn familie enkele maanden geleden genoten.

De afstanden in de Staten zijn zoo groot, dat het vele jaren zou duren, alvorens men alle prachtige natuurwerken in dat deel der wereld zou hebben gezien. Doch dank zij de Amerikaansche spoorwegen en ander verkeer is het verbazend, hoeveel grond er in betrekkelijk korten tijd te passeeren is. Onze reis bepaalde zich bij het westen en sloot belang-

J. A. Pilling

rijke plaatsen in zooals Yellowstone Park, Salt Lake City, de bergkloven en parken van Zuid Utah, de Grand Canyon van Arizona, Californië, Yosemite Vallei en vele Amerikaansche steden.

De Union Pacific Railroad Company bedient een groot aantal nationale parken en het is inderdaad de eenige lijn, waarmede men de verschillende belangrijke plekken kan bereiken. Ons vertrouwen in haar toeristenprogramma's werd meer dan gerechtvaardigd, toen wij ervoeren, welke schitterende maatregelen zij voor haar talrijk publiek trof.

Het was met zekere gevoelens van nieuwsgierigheid, dat wij naar ons bezoek aan Salt Lake City uitzagen — het hoofdkwartier van „die verschrikkelijke Mormonen.” Weinig vermoedden wij, welk een aangename verrassingen ons te wachten stonden. Daar zagen wij een groote stad, op grootsche wijze gebouwd in reusachtige blokken, gescheiden door zeer breede en prachtige wegen. Het zakenwijk bestaat uit mooie gebouwen en de woonwijken zijn vol aantrekkelijke woningen en tuinen.

Tegen een heuvel is op opvallende wijze het Kapitoel opgetrokken — het schitterend Parlementsgebouw van den staat Utah — waarbij de Wasatch bergen op den achtergrond indrukwekkend afsteken. Wijkwamen om zeven uur 's morgens in de stad aan en werden in het Hotel Utah gebracht. Dit mooie gebouw, hetwelk aan het Tempelplein ligt, is een ideale rustplaats.

Het Tempelplein is in het midden van de stad en werd door President Brigham Young ter zijde gezet. In dit blok bevinden zich eveneens de Tempel en de Tabernakel, de Assembly Hall, een Museum en Informatiebureau en het eerste in Utah gebouwde huis.

De prachtige tempel, toegewijd voor heilige verordeningen, is niet voor het publiek te bezichtigen. De enorme tabernakel met een enkelgewelfd dak, werd geheel gebouwd zonder metalen spijkers. Zoover van de beschaving af zijnde, waren de kosten er van ontzettend hoog. Er is plaats voor meer dan 8000 menschen. Hier hadden wij het genoegen, naar een der recitals te luisteren, welke elken werkdag op een der grootste orgels der wereld worden gegeven. Aan het Informatiebureau geven een aantal dames en heeren vrijelijk hun tijd om de bezoekers rond te leiden. Monumenten en prachtige bloemen dragen veel aan de schoonheid van dit plein bij. Het Zeemeeuwmonument verdient speciale vermelding, opgericht ter her-

denking van de bevrijding van den hongersnood der pioniers, wier oogst door insecten zou zijn verwoest, ware het niet door de voorzienige komst van meeuwen, welke hen van deze plaag bevrijden.

Een middag gingen we naar Salt-air voor een duik in het Grootte Zoutmeer. Dit meer bevat zulk een hoog percentage zout, dat het voor de baders onmogelijk is te zinken. Vanuit het zoetwater-Utah Meer stroomt de Jordaan in het groote Zoutmeer, hetgeen veel overeenkomt

DE SCHRIJVER van dit interessante artikel woont in Tunbridge Wells, Kent, Engeland en is lid van het Institute of Chartered Accountants in Engelanden Wales. Hij is eveneens lid van de Royal Geographical Society en heeft veel in Noord- en Zuid Amerika gereisd. Onlangs bracht hij met zijn vrouw en dochter zijn derde bezoek aan de Ver. Staten en Canada en was getroffen door de schoonheid van Salt Lake City en Utah en de Mormonen. In bijgaand artikel geeft Mr. Pilling een korte beschrijving van zijn reis in Utah en zijn beschouwingen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen.

dus met het meer van Galilea in Palestina, eveneens een zoetwatermeer, vanwaaruit de Jordaan in de Doode Zee vol zoutwater stroomt.

Voordat hij Salt Lake City bezocht, had de schrijver slechts vage ideeën over de Mormonen, doch zijn „educatie” nam met behulp van de geschriften, hem door het Informatie-bureau verstrekt, zeer toe. Sindsdien is ze versterkt door voortdurend aangenaam contact met de zendingen in Londen.

Een buitenstaander mag wellicht het Mormonisme een weinig beschouwen en dan zeggen „Aan hun vruchten zult gij ze kennen.”

Wat zijn de „vruchten”? Na den dood van Joseph Smith, den eersten profet, leidde Brigham Young de pioniers naar de Salt Lake Vallei. Dit be-

loofde Land was evenwel geen plaats „overvloeiend van melk en honing”, doch een woestenij. De Mormonen waren niet ontmoedigd. Ijverig als zij waren en zijn, begonnen zij direct de woestijn te beploegen en ontwierpen een schitterend irrigatiesysteem, hetwelk het land deed „bloeien als een roos.”

Het plan voor de stad werd gemaakt, huizen gebouwd, welke kort daarop werden gevolgd door kerken, scholen, colleges, universiteiten, ziekenhuizen enz. Steden en dorpen werden gegrondvest; het bebouwen van het land, nu vruchtbaar gemaakt, vond voortgang; groote handels- en mijnondernemingen werden op touw gezet. Dit alles werd gedaan onder de groote organisatorische bekwaamheid van Brigham Young en zijn toegewijde volgelingen. De wonderlijke ontwikkeling van Utah staat als een monument voor het werk van dezen grooten genius. Zoover wat betreft de „stoffelijke vruchten.”

Doch wat omtrent de andere „vruchten”, waarvan de Bijbel ons zegt dat ze zijn „liefde, vreugde, vrede, verdraagzaamheid, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en geduld.” De Mormonen trachten deze voorschriften te volgen en de velen, die wij ontmoetten, waren allen vriendelijk, beleefd en voorkomend. Zij konden niet anders zijn en toch getrouwe navolgers van de leeringen van de Kerk. Wij hadden geen vooropgezette ideeën omtrent hen, doch vormden ons spoedig de opinie, dat zij een God-vreuzend volk zijn, rein van leven, ijverig en waardig, zoodat een navolging van hun eigenschappen in andere werelddeelen de aarde beter zou maken.

Het was met tegenzin, dat wij Salt Lake City verlieten, doch wij moesten verder. Een nachtreisje bracht ons naar Lund voor een reis van zes dagen in Zuid-Utah en de Grand Canyon.

Te Cedar Breaks, zestig mijl verderop, zagen wij het eerste natuurwonder. Deze kolossale kom is meer dan 300 meter diep, vol met rotsen van alle kleuren van den regenboog en meer nog, want

(Zie vervolg op blz. 197).

15 MEI 1938

VAN DE REDACTIE

ER IS SCHOONHEID IN HET ROND

THEOLOGEN en filosofen stemmen allen toe, dat een der waardevolste ontdekkingen, welke de jeugd kan doen, de ontwikkeling binnenin een jeugdig persoon is van een intelligente waardeering voor de schoonheden der natuur. Wanneer een jong persoon voor het eerst bemerkt, hoe schoon een groene weide is, hoe inspireerend de door volle maan verlichte sterrenhemel, hoe ontzagwekkend een ruwe zee, dan heeft deze persoon volgens de huidige wetenschap een der belangrijkste doeleinden bereikt. Want, hoewel hemzelf nog onbekend, ontwaakt in hem een kennis van de schoonheden en wonderen der natuur en dit besef is de directe voorlooper van het ontdekken van God.

Eeuwen geleden stond een joodsche profeet op de heuvelen nabij Jeruzalem en verkondigde tot twijfelende luisteraars, dat het Eeuwige Wezen, Wiens hand de geheele aarde en al hetgeen daarop was, had geschapen, geen reusachtige macht van een vaag niets was, doch dat God een persoonlijk wezen was, juist zooals wij persoonlijk zijn. Deze Profeet, Wiens Evangelieleerstellingen de geheele beschaving in opschudding brachten, was Jezus van Nazareth, de Zoon van God, of de Zaligmaker van het mensendom. In Zijn leer onderwees Christus ons, God te zoeken, Hem te leeren kennen, Zijn vriendelijke Vaderhand te gevoelen, welke ons in ons werk leidt. En sinds dien tijd hebben menschen op alle gebied des levens getracht, hun Hemelschen Vader te leeren kennen, Zijn hulp in hun leven in te roepen. Is het dan een wonder, dat filosofen zich er over verheugen, wanneer een jonge man of vrouw de schoonheden der wereld rondom hem besef, want in die erkenning bereikt men het schitterende meesterwerk om zijn Hemelschen Vader te leeren kennen.

Er is, zoover wij weten, nimmer ergens een monument opgericht ter eere van een John M. Drayton. Wellicht hebben betrekkelijk weinigen van den mangedoord. Toch is zijn leven zeer interessant, want rondom zijn tehuis in Charleston, Noord Carolina in de Ver. Staten bracht hij een schoonheid teweeg, welke geen ander persoon ter wereld licht zal kunnen overtreffen. John Drayton was tuberculeus en op zekeren dag besloot hij, dat hij zou trachten, de wereld iets te geven, dat anderen over het hoofd hadden gezien. Hij wist zeer wel, dat een van 's menschen schitterende successen was, God te leeren kennen — hij was gewezen predikant. Hij wist eveneens, dat in de schoonheid der natuur des Vaders leidende hand onuitwischaar staat gegrift en daardoor rijpte bij hem het plan, zijn vermaarde Magnolia-Tuinen aan te leggen. Het is onmogelijk een beschrijving te geven van de millioenen azalea's met hun verschillende tinten, de statige camelia's, de gouden en blauwe regen, de rozen, de levende eiken met hun grillige draperieën van grijs mos, de glasheldere vijver of een der andere wonderen van zijn tuin. Hectare na hectare is er ongekende schoonheid te genieten, welke uur na uur verandert, naar gelang de zon haar dagelijksche loopbaan voleindigt, week na week, naar gelang de seizoenen elkander afwisselen. Het is wellicht niet de schoonheid zelf, welke zoo treffend is dan wel het effect, welke deze schoonheid op de bezoekers heeft, die de mensche-lievendheid van John Drayton voor zijn bedachtzaam werk beloont.

Verleden zomer was er een oude dame, die de Magnolia-Tuinen verliet en zeide: „Dit is mijn veertigste bezoek hier. Ik kom ieder voorjaar naar de Magnolia kijken. Het verwikt mijn ziel.”

Duizenden menschen in onze wereld

lijden heden aan zieke zielen, verzwakte geesten. Wellicht was het het oud Hebreuwsch gezegde, dat een vroolijk hart goede geneezing brengt, doch een gebroken geest de beenderen doet verdrogen, hetwelk John Drayton inspireerde. In ieder geval is zulkeen uitwerking op het menschelijk leven, een herstelling der ziel, een waardige overwinning. En door de natuurschoonheid, in de Magnolia-Tuinen te vinden, zijn reeds vele zielen tot het herstelpad geleid.

Eens stond een man, wiens last zichtbaar ondragelijk was, over een klein meer te staren naar een met bloesems overladen oever. De bloemen weerspiegelden zich in het frissche water. Zacht sprak de man tot de vrouw, die naast hem stond: „Ik weet nu, hoe de hemel er uit ziet en ik ben tevreden, dat mijn kind daar is”.

Soms barsten personen, die den tuin betreden, in snikken uit. Soms tijds staan ze verslagen, wanneer zij zien op de bloesems, ontelbaar als de sterren, gaan er zitten en zijn eenige minuten bewegingloos. Er is nog nimmer iemand geweest, die wegens wangedrag den tuin heelt moeten verlaten, hoewel alle slag van menschen van de fascineerende schoonheid komen genieten en daar vrede vinden. Zelden hoort men er luid spreken of luidruchtig gelach. Op een enkelen dag hebben soms 12.000 personen den tuin bezocht en toch, wanneer de avond daalde, werd er geen bloem vermist, was geenerlei schade aangericht, was eenig afval achtergelaten. Toch loopen er nimmer wachten rond.

Het is een vreemde uitwerking, welke dit paradijs op de menschen heeft. Beroemde personen, gewone menschen, wetgeleerden, eenvoudige arbeiders, ontwikkelde menschen, menschen van allen rang en stand hebben dezen tuin betreden -- en allen zijn op dezelfde wijze onder den indruk gekomen en geïnspireerd. Van alle hulde was wellicht geen zoo welsprekend en welbedacht en waar als die van een ouden neger.

„Deze tuin is niet voor zonde. God, Hij loopt hier.”

Deze wondervolle onderneming van John Drayton, die lang geleden dezen aardschen hof verliet naar een nog schooner wonderland, is zonder twijfel een prachtige bijdrage aan de menschheid. De schoonheid zijner scheppingen heeft millioenen beïnvloed, hielp de menschen uit de sleur, welke hen aan den modderpoel des levens bond.

Doch moeten wij allen naar de Magnolia-Tuinen van John Drayton gaan om de schoonheid te vinden? Hier in Holland is onvergelykelijke schoonheid te vinden, doch hoevelen hunner, die er middenin wonen, zijn zich deze schoonheden bewust? Wellicht is er geen enkele plek op aarde, waar de velden groener, de kanalen en landschappen schilderachtiger zijn, de bosschen schooner. Het zou zelfs een wonder heeten, wanneer de reusachtige camelia's of de schoone azalia's in de Magnolia-Tuinen heerlijker of inspireerder zouden kunnen zijn dan de bollenvelden, rozen en crysanten van Holland. Doch hebben wij de bekwaamheid ontwikkeld om de schoonheid der weiden te beseffen, de inspiratie des hemels of de bekoring der zeekust? De schoonheid is hier, doch zijn wij in staat ze aan te wenden tot het herstel van zieke zielen — tot de vertroosting, welke de zoo vaak in het leven te vinden bitterheid noodzakelijk maakt?

Onze profeten hebben ons gezegd, dat het leeren kennen van onzen Hemelschen Vader iets heerlijks is. Zekerlijk is er geen betere wijze om zich in Zijn nabijheid te verheugen dan door nederige waardeering van Zijn scheppingswerk. Laat ons, wanneer wij nog eens een kleurig bollenveld zien, er bij stilstaan en nadenken. Laat ons trachten, God's werk in dit schoone bloemenbed te zien. Want indien wij dat kunnen doen, dan hebben wij reeds een succes geboekt en een begin gemaakt, waardoor wij zullen worden geleid tot een begripen van den God, Die dit alles maakte. — J. Paul Vorkink.

* * *

DE ouden zien beter achter zich dan de jongen voor zich uit.

EEN EVANGELIE VAN LIEFDE

door Oud. ANTOINE R. IVINS, *Lid van den Raad van Zeventigers*

HET EVANGELIE van Jezus Christus is een evangelie van liefde. Toen aan Jezus werd gevraagd, wat het grootste gebod was, zeide Hij, dat het eerste en grootste gebod was om den Heere onzen God lief te hebben met 'al onze macht, verstand en sterkte. „En het tweede aan dit gelijk is: gij zult uw naaste liefhebben als u zelve.”

Ik geloof, dat het Evangelie van Jezus Christus alles omvat, hetwelk noodzakelijk en van waarde is voor het gedrag in alle aangelegen-

hoogtepunt en de hoogste ontwikkeling van het menschdom. Christus kwam, ten einde hierop den nadruk te leggen en dit te doen door Zijn leven met liefde af te leggen ter verlossing van het menschdom. En ik geloof stellig, dat indien wij wilden, dat beginsel elke waardige daad in het leven zou kenmerken.

Indien de heerschers der naties vanuit hun hart alle hebzucht en gierigheid zouden kunnen verbannen, welke thans in het behartigen der zakenaangelegenheden een rol spelen, zouden zelfs volkeren in vrede en eenheid en vertrouwen in elkander kunnen leven, zelfs zouden de naties een zwakker land doen blijven bestaan en in vrede leven en dat land een helpende hand bieden.

Ik geloof, dat alle moeite der wereld voortgaat en dat alle vetgedrukte regels, welke wij zoo opvallend in alle courantan kunnen vermeld zien, worden neergeschreven, omdat de menschen dat eene beginsel niet kunnen waardeeren. Indien wij dat slechts op de daden in ons leven zouden kunnen toepassen, zouden wij gelukkig en welvend zijn en wij zouden moedig en zonder vrees de toekomst onder de oogen durven zien.

De grootste vrees der menschen is, dat deze hebzuchtige geest er toe zal leiden, dat iemand hen op hun ouden leeftijd zal aanvallen en hen zal beooven van al hun middelen van zelfbehoud en het respect, hetwelk daarmede gepaard gaat. Indien ieder mensch wist, dat hij tot het einde zijner dagen zou kunnen leven met een gelegenheid om den Heere en zijn medemenschen te dienen, en zou eten en dragen, wat tot zijn geluk bijdroeg, zou dit een heerlijke en geluksstaat zijn. Doch dit zal nimmer zijn, totdat wij in ons dagelijksch leven dit beginsel van liefde zullen toepassen.

En het evangelie van liefde treft doel. Ik heb het meermalen toegepast gezien. Ik heb het in strijd gezien met de beginselen van hebzucht

De Barmhartige Samaritaan

Een voorbeeld van broederlijke liefde

heden van menschen van aard. Met andere woorden, ik geloof, dat er niets is, hetwelk de mensch ter eere van God doet en noodzakelijk is voor zijn ontwikkeling en welzijn, waarbij het grondbeginsel van liefde niet is inbegrepen.

Het Evangelie van Jezus Christus is het plan, dat in den beginne werd gegeven, toen de grondvesten der aarde werden gemaakt voor het

en gierigheid en ik heb het zien zegevieren. Ik heb den mensch gezien, die het in zijn leven liet inwerken en hij kwam van de eene verantwoordelijkheidspositie in de andere, totdat hij het respect van al zijn medemenschen had gewonnen. Ik weet uit ervaring, dat het een voornaam beginsel in het menschelijk succes is.

Ik heb gewoond in een streek, waar de leden der Kerk zoo de daden van de menschen beheerschten, dat de geest van liefde daar steeds te vinden was en ik heb gezien, dat de menschen onafhankelijk werden, door een denkbeeldige grenslijn als het ware geïsoleerd. Zij hebben door

die beginselen wonderlijk succes bereikt en ik heb gezien, dat de geest van vrede en liefde zich onder die menschen vestigde, en hun vooruitgang en ontwikkeling waargenomen.

Benjamin Franklin zeide eens, dat hij als jongen leerde dat indien hij ooit wilde, dat iemand belang in hem stelde, hij die persoon op een of andere wijze hem van dienst moest laten zijn. Indien wij in dien geest het Evangelie willen dienen, dat ons is gegeven, zullen wij op dezelfde wijze dat Evangelie leeren liefhebben. Indien wij onzen tijd en talenten willen geven, zullen wij het liefhebben naar de mate, waarin wij er in dienstbaar zijn.

* * *

De terugkeer van Johannes de Dooper

(Vervolg van blz. 187)

getoond, dat zij gewillig zijn den Meester te dienen met macht, verstand en sterkte en zielen tot Hem te brengen. Zij zijn leden van een broederschap, welke hen te zamen bindt en hen inspireert tot het eendrachtiglijk dienen van den Heere. De verantwoordelijkheid van hen, die dit Priesterschap dragen, is zeer groot, en indien zij, die dat dragen,

niet getrouw zijn, zullen zij worden gestraft op dezelfde wijze als de luie dienstknecht, die zijn talent in de aarde verborg. Het besef, dat zij verkoren dienstknechten van Jezus Christus zijn, dient een ieder, die dit gezag heeft ontvangen, te inspireren, ijverig te arbeiden en bekeering te roepen en zielen tot een kennis van het ware Evangelie te leiden.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

„Utah baadt in kleuren”. Aldus de aanvang van een beschrijving door Leo A. Borah in *The National Geographical Magazine*, bekend Amerikaansch tijdschrift. In het zuidelijk deel van den staat zijn vele vreemde en eigenaardige vormen gelegen. Reeds onheugelijken tijd heeft het uithollingswerk van wind, regen, zonneschijn en vorst in de zandstenen aarde vele kloven veroorzaakt, waardoor de meest fantastische figuren zijn ontstaan.

Ijzer en andere mineralen, welke daar veelvuldig te vinden zijn, hebben dit wonderland der natuur met alle kleuren van den regenboog geschilderd, waarvan rood den boventoon voert. De voorpagina van dit nummer van *De Ster* vertoont „Queens' Court” in Bryce Canyon, voor de duizenden bezoekers, die elk jaar naar Zuid-Utah komen, een bekend schouwspel.

* * *

ER IS slechts een pad der veiligheid voor de Heiligen der laatste dagen en dat is het pad van plicht. Het is niet een getuigenis, het zijn geen wonderlijke manifestaties. Het is niet de wetenschap, dat het Evangelie van Jezus Christus waar is, dat het het zaligheidsplan is, het is niet het daadwerkelijk weten dat Jezus de Heiland en Verlosser is en dat Joseph Smith Zijn profeet was, welke u en mij zullen zaligmaken, maar het is het onderhouden van God's geboden, het leiden van het leven van een Heilige der laatste dagen. — Pres. Heber J. Grant.

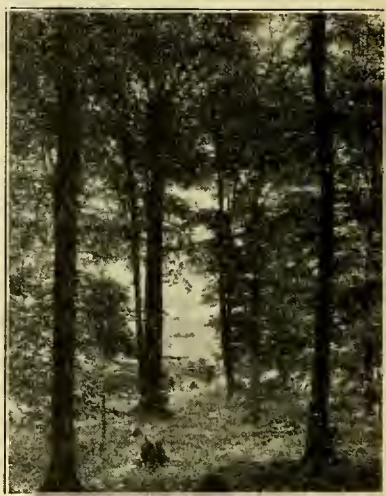
DE STEMME GODS WEDEROM GEHOORD

Door Oud. Charles W. Penrose

WANNEER ZIJ de groote waarheden verkondigen, dat de stille der eeuwen is verbroken; dat de stem van God weder van den hemel is gehoord; dat Jezus Christus, Zijn Zoon, Zichzelf in deze laatste dagen heeft geopenbaard; dat engelen vanuit de heerlijke oorden in deze eeuw den mensch op aarde hebben bediend; dat een heilig verslag uit de aarde is voortgebracht, hetwelk een geschiedenis van een wereldrond verklaard en dezelfde waarheden bevat, als in den Bijbel vermeld; dat een profeet, ziener en openbaarder is verwekt om de laatste bedeeling in te luiden; dat apostelen en andere geïnspireerde dienstknechten van God thans onder de menschen arbeiden; dat de Kerk van Christus, met haar gansche vroegere organisatie, verordeningen, gaven en geestelijke machten weder op aarde is hersteld; en dat thans door mannen en vrouwen van geloof gemeenschap van de Godheid kan worden verkrege, zooals in welken tijd der wereldgeschiedenis dan ook, worden de dienstknechten van God ontvangen met de verzekering, dat de dag van openbaring sinds lang voorbij is en dat zij derhalve of bedriegers of misleid moeten zijn, omdat er geen geschriften, profetie, wonderen, engelenbediening, bezoeken of daadwerkelijke communicatie van den hemel tot de aarde bestaan. Deze algemeene dwaalleer wordt door de predikers van verscheidene zoogenaamde christelijke richtingen bevorderd en verbreid en ze wordt door zeer vele menschen als een gevestigde en uitgemaakte conclusie aanvaard.

Op welke gronden wordt zulk een onredelijk standpunt ingenomen? Wordt in de schriften de Almachtige niet als onveranderlijk beschreven? Werd Zijn werk op aarde niet steeds door goddelijk gekozen, aangestelde en geïnspireerde mannen geleid? Is er in de 20e eeuw niet evenveel behoefte aan goddelijke openbaring ten einde godsdiensttwisten en leerstellige verschillen op te lossen, als in de tijden daarvoor?

„Ah!” roept de tegenstander uit, „doch na Christus zouden er geen profeten meer zijn. Hij heeft het goddelijk plan voleindigd en de openbaring van God aan de aarde voltooid. Hij waarschuwde Zijn discipelen tegen valsche profeten en valsche christenen en zeide, dat indien het mogelijk ware, zij ook de uitverkorenen zouden verleiden.” Werpt het feit, dat Christus zeide,

Het Heilige Bosch

Waar Joseph Smith een heerlijk visioen zag.

dat er valsche profeten zouden zijn niet de idee op, dat er ook ware profeten zouden zijn? Indien er geen ware profeten meer zouden zijn, zou het gemakkelijk voor den Heiland zijn geweest om dit eenvoudig te zeggen en dan zou er geen plaats voor bedriegers meer zijn gelaten. Doch Hij verklaarde met nadruk: „Daarom ziet, ik zende tot u profeten en wijzen en schriftgeleerden, en uit hen zult gij sommigen dooden en kruisigen, en sommigen uit hen zult gij geeselen in uwe synagogen en zult hen vervolgen van stad tot stad.” (Matth. 23: 34) Werden er in de Kerk van Christus niet profeten gevestigd als leden van Zijn lichaam?

Leest 1 Kor. 12:28: „En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leeraars, daarna krachten, daarna gaven der gezondmakingen, behulpzels, regeeringen, menigerlei talen.” Beloofde Christus Zijn discipelen niet, dat na Zijn heengaan de Trooster zou komen? En was niet een der werkingen van dien Geest, hun de toekomstige dingen te verkondigen? (Joh. 16:13). Werd niet de gave der profetie uitgestort op de leden van de Kerk van Christus als een der manifestaties van den Heiligen Geest? (1 Kor. 12:10). Indien openbaring en profetie met Christus zijn opgehouden, wat dan met het Nieuwe Testament, dat geheel na Zijn dood en opstanding werd geschreven, en waaromtrent de menschen nu gelooven, dat het geïnspireerd is? Zag de apostel Johannes niet een heerlijk visioen en zag hij niet een prachtige openbaring, toen hij op het eiland Patmos was verbannen?

Hier zal men wel weder tegenop komen. „Maar die openbaring was de laatste gemeenschap met den hemel en het laatste hoofdstuk verbiedt verdere openbaring.” Hier volgt de passage, welke men dan aanhaalt: „Want ik betuig aan een iegelijk, die de woorden der profetie dezes boeks hoort: indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal over hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn”. (Openb. 22:18) Het is verbazend, hoe zulk een duidelijke en eenvoudige taal zoo uit haar oorspronkelijke beteekenis kan worden ontworicht om aan de doeleinden van drogredten te beantwoorden. Er is niet één woord in den tekst, welke er maar in het minst op wijst, dat openbaring en profetie zouden ophouden, of dat God niet meer tot de menschen zou spreken. Het is een waarschuwing tegen het toevoegen door den mensch aan hetgeen God openbaart. Het volgende vers verbiedt het weglaten van iets uit het „boek der profetie”; dat is het Boek der Openbaring. Deze geboden hebben betrekking op dat eene boek en dat alleen. De samenstellers van het Nieuwe Testament hebben het in de collectie heilige geschriften achteraan geplaatst en

de verdraaide, onnatuurlijke en onredelijke toepassing, welke geldt voor de woorden, die wij juist hebben aangehaald, heeft men voor het gansche boek den Bijbel doen gelden. Het is alles verkeerd en belachelijk. De idee, dat de Almachtige een zegel op Zijn eigen mond zet, wanneer Hij eenvoudig de menschen verbiedt iets toe te voegen aan hetgeen Hij heeft gezegd, is voor een redelijk denkend volk al heel eigenaardig om te aanvaarden. Indien de enkele aanhaling juist is, dan overtraden zoowel de engel, die de openbaring gaf als mede Johannes, die ze ontving, het hemelsch gebod, want wij lezen, dat de engel Johannes op figuurlijke wijze een zending opdroeg, welke hij aldus verklaarde: „Gij moet wederom profeteeren voor vele volken en natiën, en talen en koningen”. (Openb. 10:11) Algemeen wordt aangenomen, dat de brieven van Johannes werden geschreven, nadat hij de openbaring op Patmos had ontvangen.

Terwijl de ware Kerk van Christus op aarde verbleef, bleef eveneens de geest van openbaring en profetie. Toen die geest heenging, bleef er slechts een doode vorm over. Slechts door de herstelling van goddelijke gemeenschap met den mensch kon de Kerk van Christus op aarde weder worden gevestigd. Slechts door het verwekken van een profet om de bedeeling der laatste dagen aan te vangen, kon onze Hemelsche Vader Zijn onveranderlijke wijze van de grondlegging der wereld handhaven. En inplaats dat de menschen, die belijden Zijn dienstknechten te zijn, vechten en strijden tegen goddelijke openbaring, zouden zij met vreugde het heropenen der hemelen dienen toe te juichen en hun vreugde uiten, dat de stralen van den dageraad van het duizendjarig rijk weder op de aarde zijn uitgestort.

Het is vreemd, dat personen, die bekend zijn met profetische geschriften van den Bijbel, de meening kunnen vasthouden, dat er in de laatste dagen geen openbaring zou zijn. De Bijbel is overvol met profetieën aangaande de heerlijkheid der laatste dagen, wanneer de machtigste wonderen, ooit door goddelijke macht gewrocht, zullen worden ge-

toond; wanneer God „der volkeren een banier“ zal zetten, „de verdrevenen van Israël zal verzamelen“ en „de verstrooiden uit Juda van de vier einden des aardrijks zal vergaderen“, en niet slechts de wonderen van de Mozaïsche reis van Egypte naar Canaän zal herhalen, maar Zijn macht op dusdanige wijze zal toonen, dat er niet meer zal worden gezegd: „Zoo waarachtig als de Heere leeft, die het zaad van het huis Israëls heeft opgevoerd, en Die het aangebracht heeft uit het land van het noorden en uit al de landen, waarheen Ik ze gedreven had. (Zie Jes. 11 : 6-16; Jer. 23 : 3-8; Zach. 1 : 6-11).

Dat er na den grooten afval van het vroegere christendom een nieuwe en laatste bedeeling zou zijn, zooals door de apostelen voorspelt, blijkt duidelijk uit de verklaring van Paulus in zijn brief aan de Efezers. Hij zegt: „Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijnen wil, na Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven, om in de bedeeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is en dat op de aarde is“. (Ef. 1:9-10) De apostel Petrus noemt deze groote bedeeling „de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijne heilige profeten van alle eeuw“. (Hand. 3:21)

Indien alle dingen in die groote bedeeling moeten worden hersteld, dan moeten profeten worden hersteld, openbaring, engelenbezoek, gaven, teekenen, wonderen en alle manifestaties van vroegere tijden moeten eveneens worden hersteld.

Zij het bekend aan alle volkeren, dat de Heere in Zijn oneindige genade, nogmaals de hemelen heeft geopend en Zichzelf aan den mensch heeft geopenbaard. De laatste bedeeling heeft een aanvang genomen. De stem van Christus is wederom gehoord. Profeten, apostelen en andere geïnspireerde mannen verklaren het woord en den wil van God. Een heilig verslag van het vroegere volk van een groot vasteland is uit de aarde voortgekomen en geeft, vereenigd met den Joodschen Bijbel, getuigenis, dat God dezelfde is gisteren, heden en voor altoos en dat door geloof het menschedom in alle eeuwen van Hem kan leeren en gemeenschap met Hem hebben. Het Evangelie van Jezus Christus zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis aller volken; de doop wordt door goddelijk gezag bediend; de Heilige Geest wordt als van ouds bevestigd en door visioenen en droomen en het getuigenis van den Trooster getuigt de Heere tot hen, die Zijn woord ontvangen, dat Hij het groote werk der laatste dagen, waarover door Zijn heilige profeten gesproken, heeft ingeluid.

* * *

WAAR GAAT GIJ HEEN ?

OLIVER WENDELL HOLMES zeide, dat het er niet zoo zeer om ging, waar men staat dan wel, welke richting men neemt. Indien gij volgens een intelligent plan werkt; indien gij tracht om alhetgeen gij doet aan te wenden ter bereiking van het door u gestelde doel; indien het uw grootste verlangen is, niet om uzelf beroemd of rijk of gelukkig te maken, maar het leven iets in God's wereld te doen beteekenen — doe het dan, want gij gaat dan de goede richting uit en zal uw einddoel bereiken. Maar als u zoekt naar een gemakkelijke plaats, of harden arbeid ontloopt; indien gij te lusteloos of onverschillig of zorgeloos zijt om met uzelf te rade te gaan, om te besluiten het pad te kiezen, dat gij wilt volgen, zorgvuldig vooruit te zien, doch niet te ver vooruit, of een intelligent arbeidsplan samen te stellen en dat zoo nauwkeurig mogelijk te volgen — het geeft niet waar gij u dan bevindt, maar gij zijt niet in de goede richting.

— Orison Swett Marden.

Wonderen van het Westen

(Vervolg van blz. 189)

men heeft er meer dan vijftig kleur-schakeeringen ontdekt.

Een rit van ongeveer zeventig mijl bracht ons naar Bryce Canyon — een reusachtig amphitheater 450 meter diep, waarin in een omtrek van tien mijl nog vele andere kommen. De schoonheid van deze plek gaat alle begrip te boven. Men moet het zien, om het te kunnen gelooven, daar men niet kan vermoeden, dat zulk een plek bestaat. De amphitheaters zijn, zooals de Indianen ze plachten te noemen „komvormige kloven, gevuld met roode rotsen, die als menschen rechtop staan”. Zij bevatten ontelbare aantallen spitsen, toppen, kasteelen, tempels, alle geschapen door den uithollenden arbeid van wind en regen, vorst en zonneschijn en de stroomen, door hevige stormen gevormd. Uit deze spitsen en toppen kan men personen voorstellen als Koningin Victoria, een paus, en vele anderen. Een andere groep weer vormt een massieve kathedraal met een reusachtigen Gotischen toren, weer een andere wordt „Torenbrug” genoemd en weer een andere de „Toren van Londen”. De schoonheid van de wonderen te Bryce deed ons tekort aan gepaste woorden ontdekken en de herinnering er aan zal nimmer vervagen.

Ten einde Zion Canyon in te gaan, moesten wij door een tunnel van een mijl lang, een stevige uitgehouwen rots onder een hoogen berg — een wonder van ingenieursarbeid. Aan het volmaakte kleinood „Zion” aangekomen, ontbrak het ons geheel en al aan woorden. Stel u voor een nauwe vallei, niet meer dan een halve mijl breed, omgeven door machtige rotswanden van rood zandsteen in verschillende kleur-schakeeringen en in het midden een majestueuze berg van kalksteen, zeven maal zoo groot als de St. Paul's Kathedraal. Dit wordt genoemd „De Groote Witte Troon”. Het is wonderlijk, schitterend en

doortrilt iemand tot in merg en been.”

Wij overnachtten in de gebouwen, in de verschillende „canyons” gelegen. Dit zijn hotels, door de Union Pacific Railroad geëxploiteerd. Het seizoen is kort en deze hotels hebben een groot aantal jonge mannen en vrouwen ter beschikking, college-studenten, die allen op deze wijze hun vacanties doorbrengen en geld verdienen om weer

De Groote Witte Troon

„Wonderlijk, schitterend, de aanblik doortrilt iemand tot in merg en been.”

naar school te kunnen gaan. Er is geen valsche trotsch bij hen te bespeuren en het is prijzenswaardig, dat zij zulks doen. Het overgrootste deel was Mormonen, en zij waren, zooals te verwachten was, zeer beleefd en voorkomend jegens ons. Het zijn aangename, prettige menschen, die elken avond prachtige concerten geven. Niet tevreden met het louter voorzien in de behoeften van hun gasten, komen zij op de warandas bijeen, wanneer de bezoekers heengaan en zingen zoo harmonieus, dat alle touristen volgaarne hun uitnoodiging om terug te komen, aannemen.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

HET TWEEDE jaarlijksche Zion's Paaschschouwspel werd op 17 April j.l. tegen zonsondergang in Zion National Park in Zuid-Utah gegeven. Ongeveer 25.000 menschen waren aanwezig bij dit openluchtconcert en het -schouwspel, hetwelk de kruisiging en de opstanding van Christus weergaf. Verleden jaar werd dit spel aan den voet van de Great White Throne gegeven, doch wegens gebrek aan ruimte werd dit jaar hiervoor een andere plaats uitgekozen. De nieuwe ligging is waarlijk prachtig en de gansche atmosfeer van Zion's Park leent zich voor het vieren van de Paschen wel zoo bijzonder, dat men onmiddellijk in die omgeving zich door de heiligheid er van geïmponeerd gevoelt. De scenes gaven de gebeurtenissen uit des Heilands leven weer. Terwijl de duisternis viel, zag men den opgestanen Christus ver boven de menigte uit op de „canyon"-muren staan, terwijl de voetlichten op Zijn witte kleedren schenen en een gecombineerd koor van 250 stemmen en een groot symphonie-orkest het „Halleluja-koor" uit Händel's „Messias" weergaven. Bij vertegenwoordigers van den National Park-dienst, Kerk- en burgerlijke autoriteiten berustte de leiding.

TYPISCH MORMOONSCH gezinsleven werd kortgeleden door Amerika's Nationale Omroep uitgezonden. Het gezinsleven van den „doorsnee-Mormoon" werd weergegeven in een programma, geleid door Jerry Belcher, bekend radio-interviewer, vermaard om zijn „menschelijke belangstelling" interviews van personen, die geen nationale vermaardheid genieten. Het zendingssysteem der Kerk was in het bijzonder voor Mr. Belcher van belang. Er was niets op schrift gesteld en alle vragen werden voor de vuist weg beantwoord.

DE ZENDINGSPRESIDENTEN der zendingen in Europa en hun echt-

genooten zullen vanaf 17 Mei a.s. te Kopenhagen, Denemarken in conferentie bijeen zijn. Deze conferentie zal worden geleid door Richard R. Lyman, president der Europeesche zending en zal een week of tien dagen duren. Ook president F. J. Murdock en zijn vrouw, Claire T. Murdock van de Nederlandsche Zending, zullen daar aanwezig zijn.

1000 ZANGERS zullen volgend jaar voor een specialen Paaschdienst op de trappen van het Utah staatscapitool bijeenkomen. Het concert, hetwelk op Paaschzondag zal worden gegeven, wordt voorbereid door religieuze en gewone organisaties in Salt Lake City. Het koor zal bestaan uit vertegenwoordigers van alle godsdienstige richtingen in de stad.

DE GROEI van het Kerkelijk Schoolsysteem werd in de jaarvergadering van het Kerkelijk Onderwijscomité bekend gemaakt. O.a. toonde het verslag aan, dat er in de Kerkscholen ongeveer 36.195 leerlingen zijn ingeschreven, waaronder dan zijn begrepen instituten, seminaries en junior-seminaries, hetgeen een toename beteekent van 3.340 met het aantal van verleden jaar. In het afgelopen jaar werden twee nieuwe instituten en drie nieuwe seminaries georganiseerd.

„100.000 LEDEN IN 1942" is het doelwit van de Zusters-Hulpvereeniging. In dat jaar zal het een eeuw geleden zijn, sinds de profeet Joseph Smith enkele zusters te zamen riep en de organisatie grondvestte, welke thans over de geheele wereld zich heeft verbreid. Tijdens de conferentie in Salt Lake City op 2 April j.l., werden onder leiding van Louis Y. Robison, presidente der Z.H.V. in de Kerk, nieuwe plannen besproken. Thans is het ledental 75.000 en er zal hard worden gearbeid, ten einde in de volgende vier jaar de 100.000 vol te maken.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Oud. Rex S. Gourley, laatstelijk arbeidzaam als Rotterdams districts-president, werd op 5 Mei j.l. eervol van zijn zending ontslagen, ten einde naar zijn familie in Pleasant Grove, Utah, terug te keeren.

Doopdiensten

Tijdens een op 26 Maart j.l. te Groningen gehouden doopdienst werden de volgende personen gedoopt: Lilian van Komen, Anna Maria Elizabeth Luttmer en Albert Olthof van Groningen; allen door Oud. Arie van Essen. Janna Acherbach van der Tuin, Kan Vedde Visser, Martin Visser en Gerbind Visser van Leeuwarden werden door Oud. Lynn A. Argyle gedoopt.

Op 2 April j.l. doopte Johannes Overdiek te Amsterdam Martinus Albertus Overdiek en Janneke Jasper en Oud. Owen D. Clegg doopte Jan Koning Jr.

Wij wenschen deze leden van harte welkom in Christus' Kerk en bidden 's Heeren keurzegeningen over hen af.

Inzegeningen

Op 27 Maart j.l. zegende Pouwel van Komen het zoontje van Gerhardus J. Dubois en Bonje Dubois van Komen van Groningen en gaf het den naam Pouwel. Van Jacob Visser en Jacomijntje Visser-Froost werden op 10 April j.l. 4 kinderen gedoopt: door br. Adriaan van Buuren Jacob; Jan-nigje Geertruida door br. Jan de Bruin; Janna door Oud. Richard S. Lewis en Neeltje Adriana door br. Gerrit A. Coomans.

Het dochtertje van Jacobus E. Belt en Wouterina Belt-Kleinjan werd door Jac. Schipaanboord Jr. ingezegend op 24 April j.l. en ontving den naam Wouterina Reini.

Tijdens de Rotterdamsche conferentie werd door Oud. Paul B. Clayton Antoon de Graaff ingezegend, zoon van Franciscus M. de Graaff en Anna de Graaff-Balten van Gouda. Het zoontje van Pieter v. d. Meiden en Cornelia v. d. Meide-Vriens van Rotterdam werd door Oud. Rex S. Gourley ingezegend en ontving den naam Jozef Leendert.

Overleden

Op 5 April j.l. overleed te Dordrecht broeder Johannes Hendrik van Emmerik. Hij werd 5 Juli 1917 te Dordrecht geboren, de zoon van Paulus Arie van Emmerik en Jannetje W. van Emmerik-Kuiters en werd 25 Februari 1928 door oud. Edward H. Anderson III gedoopt.

Onze deelname gaat uit naar de familieleden van dezen jongeman en wij bidden, dat zij de noodige kracht en troost mogen ontvangen om dit verlies te dragen.

Haagsche Conferentie

De eerste conferentie van het onlangs gevormde Haagsche district werd Zaterdag en Zondag, 7 en 8 Mei, in Den Haag gehouden. Zaterdagavond kwamen ambtenaren(-) en leeraars(essen) in een vergadering bijeen, welke bijeenkomst werd gevolgd door een gezellig programma, waarbij verschillende spelen werden gedaan en versnaperingen werden rondgediend.

Zondagmorgen 9 uur kwamen de leden van de Priesterschap bijeen, waarna om 10 uur v.m. een Moederdag-programma werd gehouden onder leiding van Oud. J. Paul Vorkink, overziener der Zondagsscholen. Ter eere der Moeders werden toespraken, gedichten en zangnummers ten beste gegeven, terwijl alle aanwezige moeders een roos ontvingen.

De middag- en avondbijeenkomsten stonden onder leiding van broeder J. Schipaanboord Sr., president van het Haagsche district. Beide vergaderingen kenmerkten zich als een geestelijk feest. President F. J. Murdock was de laatste spreker der conferentie.

Juni-conferentie

De jaarlijksche zendingsconferentie zal dit jaar van 2—6 Juni a.s. te Rotterdam worden gehouden. Alle organisaties hebben een volledig en leerzaam programma gereed en de conferentie belooft „heel wat." Elders in dit nummer van *De Ster* is hieromtrent meer te vernemen.

JUNIFEEST – PINKSTERFEEST

Deze twee woorden zijn dit jaar ten nauwste aan elkander verbonden, want de zendingsconferentie had op geen schooner gelegenheid kunnen worden gehouden dan op de Pinksterdagen. Deze Juni-conferentie belooft daarom een dubbel feest te worden. — En hoe kan het anders! Alle organisaties, welke daarin een werkzaam aandeel hebben, hebben hun uiterste best gedaan, een zeer leerzaam en opbouwend programma samen te stellen.

NIEMAND zal deze conferentie bezoeken en daarna kunnen zeggen, weder ledig te zijn heengezonden, want daar is het, dat men gevoelt, over de geheele zending één doel en streven te hebben; nieuwe kennissen zullen worden gemaakt; bestaande vriendschapsbanden hernieuwd.

De Z.H.V.leden van Groningen zullen zich met de Z.H.V.leden van Dordrecht verheugen in dit liefdadigheidswerk en gegeven getuigenissen zullen wederzijds opbouwen.

Jeugdwerkleidsters van gemeenten over de geheele zending zullen versterkt huiswaarts keeren, wetend, dat haar medewerksters in andere plaatsen zich evenzeer in dezen arbeid verheugen als zijzelf.

ZONDAGSSCHOOL en **JEUGDWERK** openen de programmareeks met vergaderingen op **Donderdagmiddag** en **Donderdagavond 2 Juni a.s.**

ZUSTERS-HULPVEREENIGING en **GENEALOGISCHE VEREENIGING** zullen den **Vrijdagmorgen, -middag** en **-avond, 3 Juni a.s.**, onvergetelijke uren doen zijn.

DE ONDERLINGE ONTWIKKELINGSVEREENIGING geeft de verzekering, dat **Zaterdag 4 Juni** en **Zondagmorgen 5 Juni** een gevarieerd, doch opbouwend programma zal worden geboden.

ZONDAGMORGEN 8.45 UUR komen alle **Priesterschapsdragers** bijeen.

ZONDAGMIDDAG en **ZONDAGAVOND** zullen geestelijk voedsel en schoone muziek te over bieden.

MAANDAG, 6 JUNI, vindt allen op het sportveld te zamen en na een heerlijken dag van lichaams oefening en genot in de buitenlucht . . . . .

zorgt de **Rotterdamsche O.O.V. MAANDAGAVOND** voor een **prachtigen TOONEELAVOND**. — Wie zich „**ROBBEDOES**” herinnert, zal dit stuk niet **WILLEN** missen, want „**NAJAARS-STORMEN**” biedt ons een blik in haar verder leven.

2, 3, 4, 5 en **6 JUNI** bieden dus leerzame en genotsvolle dagen, als allen komen met den **WAREN PINKSTERGEEST!!**